

Veszélyből esély a magyar iparnak: körkörösség és bioökonómia

A Tisztaipar-megállapodás magyarországi
hatásainak elemzése

2026. MÁJUS

Veszélyből esély a magyar iparnak: körkörösség és bioökonómia

A Tisztaipar-megállapodás magyarországi
hatásainak elemzése

2026. MÁJUS

TARTALOMJEGYZÉK

Kulcsüzenet	4
Részletes elemzés	5
1. Az EU Tisztaipar-megállapodása és annak elemei	6
2. A világpolitikából érkező energiapolitikai kockázatok hatása a dekarbonizációra	10
3. A Megállapodás magyarországi ipari dekarbonizációra gyakorolt hatása	11
Impresszum	15

Kulcsüzenetek

Az iráni háború hatásai miatt a kőolaj-alapú tüzelőanyagok és alapanyagok, termékek világpiacon árá megugrott. A gyakorlati tapasztalatok szerint e tolvagyűrűző hatástól még akkor sem mentesűlnék teljesen a hazai szereplők, ha Magyarországot egyelőre az orosz, mintsem a közel-keleti olaj látja el (miközben az orosz leválás ideje közeledik). E válságos helyzetből a bioökonómia (természetes, növényi alapú ipari termékek stb.) és a körkörösség (újrahasználat, újrahasznosítás) irányába való elmozdulás kiváló kitörési pontot adhat a hagyományosan magas import-kitettségű magyar ipar számára, növelve a hazai hozzáadott értéket.

Az Európai Bizottság által az elműlt két évben a Tisztaipar-megállapodás égisze alatt megjelentetett nagyszámú jogszabály-stratégiai kezdeményezés közül a legnagyobb újdonságot a hazai ipar átalakítására nézve éppen a körkörösség fokozására és a bioökonómia termelési láncainak kiépítésére vonatkozó intézkedések jelentik, az eddig tervezett pályához képest. Az EU mindehhez pénzügyi támogatást is ad.

A nemzetközi olajár-sokk tovább erősítheti a hazai ipari elektrifikációt is. Előbbi folyamatnak viszont a zöld áram termelésének további gyorsításával érdemes együtt járnia, hogy ne üssön vissza az országos ÜHG kibocsátásban az erőművi kibocsátások erősödésén keresztül. E téren pl. a szélenergia kiaknázatlan potenciállal rendelkezik, illetve a hálózatfejlesztés, energiatárolás, fogyasztói oldali válasz is kulcsfontosságú tényező.

Modellezésűnk szerint mindezen változások 2030-2035-ös időtávon nagyjából évi 500 ktCO₂e ÜHG és 1 TWh végsőenergia-megtakarítást hozhatnak, vagyis az anyaghasználat mellett klímapolitikai és energiahatékonysági szempontból is jelentősek. Ez a megtakarítás egy nagyobb cementgyár éves ÜHG kibocsátásaival egyenlő.

Részletes elemzés

1. Az EU Tisztaipar-megállapodása és annak elemei

Az uniós gazdaság az elmúlt években a lemaradás jeleit mutatta a világ más nagy gazdaságaihoz (pl. USA, Kína) képest. Az EU versenyképességi problémáit górcső alá vevő 2024-es [Draghi-jelentés](#) alapján az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) [Versenyképességi Iránytűje 3](#) beavatkozási területet azonosított:

- az innovációs lemaradás behozását,
- a gazdaság dekarbonizációját és
- a külső függőségek csökkentését.

Eszközei:

- az adminisztráció egyszerűsítése,
- az egységes piacon meglévő akadályok elbontása,
- a hatékonyabb finanszírozás,
- a képzettségek és minőségi munkahelyek terjesztése
- és a jobb koordináció.

Ennek hatására – és a már 2024-ben hatályba lépett, a klímasemlegességhez szükséges technológiák¹ európai gyártását elősegítő [nettó zéró ipari jogszabályt](#) követően - a Bizottság 2025 február 26-án megjelentette **a [Tisztaipar-megállapodásnak](#)** (Clean Industrial Deal, a továbbiakban: Megállapodás) **nevezett [közleményt az uniós ipar versenyképességének növelése és dekarbonizációjának felgyorsítása céljából](#)**. (A tárgybeli gyorselemzéseinket [itt](#) és [itt](#) olvashatják.) A Megállapodás fő területei:

- az energiaigényes iparágak (pl. vegyipar, acél- és fémipar) támogatása a dekarbonizációhoz, a tiszta energiára való átálláshoz, valamint a magas költségek, a tisztességtelen globális verseny és a bonyolult szabályozás kezeléséhez;
- a tisztatechnológiai ágazat fejlesztése,
- a körforgásosság erősítése, részben azzal

¹ Az említett jogszabály szerint: napenergia, szélenergia, biogáz-biometán, geotermia és más megújuló, elektrolizátorok és üzemanyagcellák, akkumulátorok, széndioxid leválasztása és tárolása vagy felhasználása, hőszivattyúk, áramhálózatok, elektromos járművek, zöld hidrogén.

a céllal, hogy optimalizálja az EU korlátozott erőforrásait és csökkentse a harmadik országbeli nyersanyag-beszállítóktól való túlzott függőséget.

A Megállapodás részeként több jogalkotási és stratégiai kezdeményezést, útmutatást is elindítottak vagy terveznek indítani, amelyek a zöld átállást és az uniós versenyképesség javítását is szolgálni hivatottak. Hogy csak a legfontosabbakat említsük, hat pillér köré csoportosítva:

1. A megfizethető energia cselekvési terv, amely többek között **a tiszta energiatermelés és az elektrifikáció terjesztésére, az energiahatékonyság javítására és a fosszilis tüzelőanyagok importjának csökkentésére** is kitér. Ennek egyik akciója, hogy az iparágak, a pénzügyi szektor és az energia-termelők háromoldalú megállapodásokat kötnék az olcsó és klímabarát energiaellátás érdekében. Említést érdemel az európai áramhálózatokra vonatkozó csomag is, amely a hidrogén-infrastruktúrára, illetve a csak a jövőben fellépő igények kielégítését megalapozó beruházásokra is kitér. Várható a kis moduláris nukleáris reaktorokhoz, illetve a hálózatfejlesztéshez kapcsolódó gyorsítás is.

2. A 2026. márciusában megjelent, az ipar felgyorsításáról szóló jogszabály (Industrial Accelerator Act), amely **az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, európai gyártású technológiák és termékek terjedését** hivatott elősegíteni, és amely a közbeszerzésekre vonatkozó „made in EU” és alacsony kibocsátású előírásokkal, illetve az EU területén megvalósuló (külföldi működő tőke) gyártási beruházások minőségére és foglalkoztatási hatására vonatkozó szabályozással avatkozik be. A tagállamoknak ki kell választaniuk azt a gyártásban érintett földrajzi területet, ahol gyorsítani

szeretnének, és itt kell fejleszzenek, egyszerűsítsenek. A cél a fenntartható gyártás erősítése és **a gyártás GDP-n belüli súlyának a 2024-es 14,3%-ról 20%-ra való emelése 2035-re**, az engedélyezést pedig egyszerűsítik. Önkéntes, a karbonintenzitást mutató címkét is terveznek bevezetni az ipari termékekre, megbízható számítási módszer alapján. A zöld hidrogén kiemelt szerepet kap, és a kritikus nyersanyagok elérhetőségével is foglalkozni fognak. Mindezen folyamatokat segíti majd az EU Kibocsátás-kereskedelmi Rendszerének (EU ETS) közelgő reformja is, amely átalakításnál szempont lesz az árvolatilitás és az áramárakra gyakorolt hatás letörése és a bevételek ipari beruházások felé történő csatornázása is.

3. Több, mint 100 milliárd eurót mozgósít **az EU-ban gyártott termékek tiszta előállításának támogatására**. Ennek része egy kutatási-innovációs pályázat megjelentetése, a zöld energiához és ipari dekarbonizációs technológiákhoz kapcsolódó állami támogatási szabályok felülvizsgálata (CISAF), az adózásra vonatkozó ajánlások és a pénzügyi garanciákat adó InvestEU rendelet felülvizsgálata. Tervben van az Innovációs Alap átalakítása és egy Ipari Dekarbonizációs Bank felállítása.

4. **2026-ban több kezdeményezés is várható a Bizottság részéről a körforgásos gazdaság területén, azzal a céllal, hogy 2030-ra az anyagok 24%-a körforgásos legyen, ezzel pedig az EU a nagy globális gazdaságok között az élre ugorjon.** A Bizottság várakozásai szerint ez 500.000 új munkahelyet teremt az EU-ban, és a jelenlegi szinthez képest megtriplázza az újragyártás révén termelt értéket.

5. Eközben az EU mind karbonárarással (az importáruk karbonintenzitását ellensúlyo-

zó mechanizmus – CBAM – felülvizsgálatra kerül), mind partnerségekkel törekszik az ipari dekarbonizáció terjesztésére a világ többi országában is, valamint a saját belső piacának védelmére.

6. A képzési rendszert érintő beavatkozások pedig a fenntarthatóbb gazdasági működéshez szükséges munkavállalói készségek elsajátítását segítik.

A teljesség igénye nélkül, a Megállapodás céljai közé tartozik még, hogy:

- a gazdaság egészének villamosítására vonatkozó mutatót uniós szinten a jelenlegi 21,3 %-ról 32%-ra növelje 2030-ig,
- 2030-ig évente 100 GW megújulóenergia-kapacitás telepítését valósítsák meg,
- a tiszta technológiai termékek Unióban előállított kulcsfontosságú komponenseinek uniós piaci részesedése érje el a 40 %-ot.

Emellett a Bizottság 2025 novemberében egy **új bioökonómia stratégiát** is bemutatott

az erőforrás-hatékonyság javítása, valamint a fosszilis alapú anyagokat helyettesítő bio-alapú anyagok termelése érdekében. Ennek jövőképe szerint „2040-re az EU-ban széles körben alkalmazzák a fenntartható bioalapú anyagokat és termékeket, például építőanyagokat, biokémiai termékeket, textíliákat, műtrágyákat, növényvédő szereket és műanyagokat.” Ennek érdekében felgyorsítják a termékek engedélyezését, harmonizált szabványokat adnak ki pl. a tűzállóságra nézve, ösztönzik az innovációt és a beruházásokat pl. a 2028-tól induló új uniós költségvetés és a már működő Körforgásos és Bioalapú Európai Gazdaság Közös Vállalkozás (CBE-JU), a Közös Agrárpolitika és az InvestEU forrás révén. A kereslet biztosítása a közbeszerzések és a „Bioalapú Európai Gazdaságért Szövetség” önkéntes vállalati szövetség megalapítása révén történne. A biomassza anyagában való felhasználása az égetésnél nagyobb hozzáadott értéket és hosszabb távú széndioxid-tárolást biztosít, de a biomassza termelésének fenntarthatóságára továbbra is figyelni kell, egyúttal erősítve a körforgásos jellegét.

A jelen anyag szóhasználatában tehát a bioökonómia alatt nem a vegyszermentes mezőgazdaságot értjük, hanem természetes, növényi alapú ipari termékeket. Ilyenek például a kenderből, szalmából, fából készült építőanyagok, a kőolaj helyett növényi összetevőkből készülő „műanyagok” és „műtrágyák” stb.

Várható a fenntartható közlekedési beruházások ösztönzése is. Külön akciótervek jelennek meg a vegyipar, illetve az acél- és fémipar vonatkozásában.

A fenti intézkedések egyértelmű célja, hogy igazolja és biztosítsa, hogy a klímasemlegességi átmenet nem az ipari termelés rovására és az árak növelésével fog végbemenni, hanem hogy a zöld átállás és az európai ipar fejlesztése, az infláció megfékezésé-

se kéz a kézben járhat. Sőt, a zöld energia és energiahatékonyság jelentheti a megoldást az EU és az európai ipar számos problémájára, mint pl. a harmadik országoktól való energia- és nyersanyag-függés. Mindennek a 2026 eleji világpolitikai folyamatok, különösen az iráni háború váratlanul komoly alátámasztást adtak.

Ezzel szemben, van egy olyan aspektusa is a jelen uniós ciklusban zajló, ipari jellegű dön-

téshozatalnak, amely minimum vitatható, vagy akár negatív is a fenntarthatósági átmenet szempontjából. Ez pedig az egymást követő **omnibus-rendeletek és más, már elfogadott zöld jogszabályokból való visszalépések** sora. Ezek egy része „csupán” adminisztratív jellegű, azonban vannak egész komoly visszalépések is – például a belső

égésű motorral szerelt autók gyártásban tartásának az EU versenyképességére gyakorolt káros hatásáról [itt írtunk](#). Ezek a lépések **hátrányosan érinthetik azokat, akik a már hatályos szabályoknak megfelelően eljárva beruháztak, és jutalmazhatják a lemaradókat, ezzel pedig aláássák az uniós zöld átmenet hitelességét.**

2. A világpolitikából érkező energiapolitikai kockázatok hatása a dekarbonizációra

A megfizethető ipari energia, illetve a kőolaj, mint gyártási alapanyag szempontjából a legnagyobb bizonytalanságot jelenleg hazánkban **az orosz energiahordozókról való leválás az EU szerint jövőre, az új kormány szerint 2035-ig esedékes határideje és az iráni háború infrastrukturális és szállítási hatásai** szolgáltatják. Az előbbi Magyarország és Szlovákia esetén kardinális kérdésnek számít a kőolaj és földgáz importja, árazása terén, utóbbi pedig egyelőre inkább a nemzetközi termék-beszállítóinkon, a kiváltott infláción és kamatemeléseken keresztül érinti a hazai gazdaságot. A műanyag-alapanyagok esetén az év eleje óta 50-100%-os áremelkedésről **szólnak a hírek** és a közel-keleti helyzet függvényében akár áruhiány is felmerülhet, ez pedig a legtöbb iparágat érinti valamilyen módon.

Jelen tanulmánynak nem célja a világpolitikai folyamatok elemzése vagy árhatásuk és időtartamuk előrejelzése, viszont az energiamixben kiváltott hatásaik már az energiaszervezés és a klímavédelem szempontjából is

relevánsak (erről bővebben [itt](#) olvashatnak). Ezen energiapiaci fejlemények, bár a termelést és a beruházásokat is hátráltatják és 2020 óta már a negyedik váratlan gazdasági sokkot jelentik², hosszú távon **alátámasztják a fosszilis tüzelőanyagoktól és belőlük készült termékektől, alapanyagoktól való függés csökkentésének és a körköröség fejlesztésének szükségességét.**

Azonban, mint [egy elemzés](#) rámutat, a fosszilis tüzelőanyagok és az energiaimport-függőség tényleges csökkentéséhez nem elég az, hogy az ország árammixében egyre nő a megújuló és karbonmentes termelés aránya. Arra is szükség van, hogy az energiafelhasználó szektorokban megtörténjen az elektromosságra való technológiai váltás, vagyis hogy pl. **az ipar energiafogyasztási szerkezete változzon. Ehhez pedig e szektorban is szükségesek a beruházások.** Mivel ez sokszor többlet-költségekkel jár az elektromos technológiák magas ára miatt, a javasolt megoldás a Carbon Contract for Difference jellegű vagy más típusú állami támogatás³.

² A COVID-19 járvány, a 2022-ben kezdődött energiaválság, a 2025-ös USA vámemelések után.

³ Előbbit lásd [korábbi javaslataink](#) 4. pontjában.

3. A Megállapodás magyarországi ipari dekarbonizációra gyakorolt hatása

A Megállapodás alatt megjelent számos intézkedés együttes kibocsátás-csökkentési hatásának modellezése nem könnyű, mert azok többsége közvetlen, a fennálló akadályok felszámolásával vagy az ipar gyorsabb előrehaladását lehetővé tevő háttérfolyamatok, beruházások felgyorsításával fejti ki hatását. Ráadásul a klímasemlegesség felé történő előrehaladás mellett egyúttal több más célt is igyekszik elérni (pl. az EU hazai iparának védelme, a harmadik országokból érkező működtetőke-befektetések minőségének javítása stb.).

Magyarországon az ipar aránya a GDP-ben meghaladja az uniós átlagot. 2001-2024 között a 20,9-26,2% közötti sávban mozgott, igaz, 2024-ben az energiaválság hatására éppen e sáv mélypontján tartózkodott. A jelenlegi – sőt, 1990. óta szinte mindegyik - kormány egyik fontos törekvése az **„újraiparosítás”**, vagyis az ipari termelés további bővítése. Ennek eredményeként, míg az EU egészében az elmúlt évtizedekben az ipar GDP-n belüli

aránya csökkent, addig hazánkban az 1990-es évek eleji nagy összeomlást követően jellemzően magas maradt. A jelenlegi újraiparosítási tervek **klímavédelmi hatásairól szóló korábbi elemzésünk és szakpolitikai javaslatunk itt érhető el. Ebben összefoglaltuk azt is, hogy** az elmúlt években a klímasemlegesség 2050-es elérésére vonatkozóan hazánkra készült kormányzati és civil elemzések mind pozitív gazdasági hatást mutattak. Vagyis **a zöldpolitika összességében nem a gazdasági növekedés ellensége, hanem annak motorja is tud lenni.** Arra is kitértünk, hogy a **felmelegedés elszabadulása a globális GDP drasztikus csökkenését vonná maga után.**

A **körkörösségben** az EU egészére kitűzött 24%-os arány igen ambiciózus cél, a jelenlegi érték megduplázását jelenti. A mutató 2024-ben még csak 12,2%-on állt és 2010 óta összesen 1,5 százalékponttal javult (ezen belül, nemrég jelent meg az egyszer használatos műanyagok újrahasznosításáról szóló első jelentés). Magyarországra nézve a körkörös-

ség mértéke 2024-ben mindössze 7,3% volt. A mutató hazánkban 2010-2023 között a 4,9-6,9% közötti sávban hullámzott, egyértelmű javuló trend nélkül, de a 2024-es érték végre talán jelez egy némi előrelépést – még ha a tempóján jócskán gyorsítani is kellene, az EU egészéhez hasonlóan. Ugyanakkor az EU27 körében élenjáró Hollandia (32,7%) példája azt mutatja, hogy a magas körköröség lehetséges egy fejlett iparú gazdaság számára is (az ország GDP/fő mutatója az EU átlag 134%-a 2025-ben, amivel a 3. a 27 tagállam között).

3.1. Modellezés

A mostani modellezési feladat során a 2040-es magyar klímacélna vonatkozó anyagunk mellékletében bemutatott forgatókönyvekből, azon belül a Baseline-ból indultunk ki. Ez egy 2050-re klímasemlegességet elérő scenárió, amely ÜHG szempontból 2030-ig a hatályos klímacélt követi, majd egy közel egyenes pályán halad a 2050-es klímasemlegességig (tehát a 2040-es ambícióban még nem éri el a tavaly megállapított, de részlet-szabályokkal még alá nem támasztott új EU célt). Ezt módosítottuk a LEAP modellben az 1. fejezetben leírt beavatkozások szerint, és így kaptunk egy TIM (Tisztaipar-megállapodás) forgatókönyvet. Vagyis:

- mivel a kormányzati és más gazdasági előrejelzéseket követve már a Baseline-ban is eleve növekvő ipari termelést feltételeztünk a következő évekre, illetve Magyarországon már a kiinduló érték is magasabb az EU 2035-ös céljánál, így további általános ipari termelés-bővülést Megállapodás miatt nem feltételeztünk, az inkább csak alátámasztja az itthon elérni kívánt folyamatokat. Ekként tehát a GDP pályában nincs különbség. Meg kell

A nagy ipari kibocsátók az EU ETS hatálya alá tartoznak, míg a kisebbeket gyakorlatilag 2028-tól az új kibocsátás-kereskedelmi rendszer (ETS2) érinti a fosszilisenergia-kereskedőkön keresztül. Előbbi erejét és hatását növeli, hogy 2035-ig az ingyenes kvótakiosztás több ágazatban megszűnik, helyét az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM) veszi át az uniós ipar versenyképességének védelme terén.

említeni, hogy az ország nemrégiben még legnagyobb ipari kibocsátójának számító Dunai Vasművel már nem számolunk a jövőben, minthogy az érdemben 2023 óta nem gyárt acélt és a hírek szerint már nem is fog.

- a kvótaárakon nem változtattunk, hiszen az azokra vonatkozó jogszabályi módosító javaslatok csak júliusban érkeznek meg.
- körköröség: az újrahasználat (tégla-cserép, üvegpalack és ablaküveg, műanyag palack és egyes termékek) és az újrahasznosítás (papír, üveg, műanyag-alapanyag, kerámia) összességében érjen el minden szóba jöhető terméknel 18% pluszt a modellben már meglévő, átlagban 5,9%-os szinthez képest. A kiindulásnak számító Baseline forgatókönyv már maga is számolt a körköröség erősödésével 2030-ig, ezt erősítettük tovább, előrébb hozva későbbre várt eredményeket (2050-re ugyanaz a körköröség szintje).
- bioökonómia: a természetes építőanyagok és bio-alapú vegyipari cikkek, műtrágya arányát 2030-ra 3%-ra, 2040-re 10%-ra emeltük a mostani, gyakorlatilag nulla szintről. Ez a Baseline-ban feltételezettnél

jóval gyorsabb pálya a természetes építőanyagoknál (2050-re ugyanaz), míg a további bio-termékekkel a Baseline forgatókönyv még egyáltalán nem számolt.

- elektrifikáció és hidrogén-fogyasztás erősödése az iparban 2030-ig: mivel a Baseline már amúgy is számolt az ipari energiában dekarbonizációval 2030-ig (utána pedig még erősebben), ezért ennél gyorsabb ütemű fosszilis-kivezetést csak a kőolajból származó tüzelőanyagok esetén vettünk fel, tekintettel az iráni háború közvetlen és közvetett hatásaira, ami évekig velünk lesz a lerombolt infrastruktúra és megnövelt árak miatt. Ezek csökkenő ipari égetését főként áram, kis részben hidrogén veszi át a TIM forgatókönyvben, a bizottsági terveknek megfelelően.

- az első modellfuttatás szerint a körköröség és a bioökonómia erősítése jelentős többlet-dekarbonizációt okoz az ipar közvetlen emissziói oldalán. Viszont a LEAP

modell eredményei azt is megmutatták, hogy az elektrifikáció (és a hidrogén) eddigi 2030-as terveket meghaladó növelése összességében már kissé kontraproduktív lehet ÜHG oldalról, hiszen a növekvő áramigény növeli az erőművi szektor ÜHG kibocsátásait. Ennek ellensúlyozására 200 MW-tal megnöveltük a 2030-ra a Nemzeti Energia- és Klímaterv alapján várt 1000 MW szélkapacitást, ami az új kormány elképzelései fényében reális, és ennek megfelelően erősítettük a 2035-ös szélenergia-várakozásokat is. A hálózatfejlesztés, energiatárolás fejlesztése, a fogyasztói oldali válasz is fontos, hogy nőhessen az ipari megújuló áram felhasználás és csökkenjenek az energiaköltségek.

Fontos megjegyezni, hogy az EU minden változások finanszírozásához pénzügyi támogatást is nyújt, az 1. fejezetben leírtak szerint.

3.2. Eredmények

Az így kapott TIM forgatókönyvet vetettük össze az eredeti Baseline-nal 2030-ra és 2035-re, minthogy a Megállapodás legtöbb intézkedése ezen időtávon működik. Az eredmények szerint **mindkét vizsgált évre nagyjából 500 ktCO₂e-vel kevesebb ÜHG kibocsátást kaptunk a TIM forgatókönyvben.**⁴ Összehasonlításként: ez az éves különbség a legfrissebb ismert, vagyis a 2024-es közvetlen ipari ÜHG emisszió 5%-át teszi ki⁵. Illetve megfelel a 3 nagy cementgyárunk egyike magas termelés melletti éves ÜHG kibocsátásának. A körköröség és az a bioökonómia segíthet

mérsékelni akár a tömeges épületenergetikai felújításokhoz szükséges anyagok gyártása miatt jelentkező kibocsátásokat, és hozzájárulhat mind a 2040-es magyar klímacél eléréséhez, mind az iparra nehezedő kvótaköltségek csökkentéséhez (ezen három témáról nemrég megjelent tanulmány-sorozatunkban olvashatnak bővebben). Ez az érték tehát segíti a klímacélok elérését esetleges más szektorokban való alulteljesítés esetén, vagy javítja a nemzeti szintű eredményeket. **Az országos végsőenergia-felhasználásban az éves különbség 1 TWh körül alakul.**⁶

⁴ 2030-ra 520 ktCO₂e, 2035-re 560 ktCO₂e-vel kevesebb. Viszont lefelé kerekítettünk, hogy korigáljuk a modell eseményeit azzal, hogy az újrahasznosítás és a biotermékek gyártása során is előfordulhatnak energia-eredetű ÜHG kibocsátások, amit a LEAP modell nem számszerűsít.

⁵ 2024 a gazdasági nehézségek miatt alacsony ipari termeléssel jellemezhető, amiben később várható visszapattanás – ezzel a LEAP modell számol is. Ugyanakkor ez az első olyan év, amiben a legnagyobb ipari ÜHG kibocsátó, a Dunai Vasmű már nincs benne, hiszen annak termelése megszűnt.

⁶ Itt is lefelé kerekítettünk – lásd a 4. lábjegyzetet.

A körköröség és a biotermékek erősítése az ÜHG csökkenés mellett **jelentős nyereséget eredményez az anyaghasználat oldalán is. Ez igen fontos kérdés, hiszen** az iráni háború okozta **olajár-sokk** nem csak a kőolaj és származékai, mint tüzelőanyag, hanem **a kőolajból készült alapanyagok, termékek (pl. minden műanyag) esetén is megjelent.** Mivel Magyarország nyersanyagokban szegény ország, **a körköröség és a bioökonómia erősítése csökkentheti az importfüggőségün-**

ket és növelheti a hazai hozzáadott értéket, egyúttal többlet hazai munkahely-teremtő hatással is bír ezen gyártási folyamatok, a hulladékkezelés és a mezőgazdaság oldalán, ami vélhetően bőven ellensúlyozza a hagyományos termelés csökkenésének munkahelyi hatását. A Megállapodás és az épületenergetikai célok összekötése segítheti a hazai kis- és középvállalkozások piacra jutását.

Az épület-szektor jövőjére vonatkozóan ajánljuk még megismerni a [Magyarország Zéró Karbon Útiterve 2050](#) című dokumentumcsomagot a Magyar Környezettudatos Építés Egyesülete (HuGBC) gondozásában, illetve annak [szakmai háttéranyagát](#), amelynek elkészítését a Green Policy Center végezte.

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: Green Policy Center

Szerző: Koczóh Levente András

Grafikai munkák: PPERA Creative Studio Kft.

Javasolt idézés:

Green Policy Center (2026): Veszélyből esély a magyar iparnak:
körkörösség és bioökonómia - A Tisztaipar-megállapodás
magyarországi hatásainak elemzése, Budapest

Kapcsolat

KOCZÓH LEVENTE ANDRÁS

*senior klímapolitikai szakértő
klímapolitikai modellezés | EU ETS | ipari zöld
átmenet*

levente.koczoh@greenpolicycenter.com

+36 70 425 2463

[Linkedin](#)

www.greenpolicycenter.com

FELHASZNÁLT KÉPEK

5. oldal, Digitális kijelző az épületek energiahatékonyságával, forrás www.freepik.com;
6. oldal, Az újrafelhasználhatóság és az újrahasznosítás ikonja, forrás www.freepik.com;
10. oldal, Természetes táj szemben városképpel, forrás www.freepik.com;
11. oldal, A digitális olajipar, forrás www.freepik.com;

GREEN
POLICY CENTER

✉ info@greenpolicycenter.com

🌐 www.greenpolicycenter.com

